

EDUARD ALCOY

ART I ENCANTERI
(1950 – 1987)

CA L'ARENAS CENTRE D'ART
MUSEU DE MATARÓ

Detall de l'obra *La Guerra*, v. 1971 – 1972

Acrílic sobre tela. Col·lecció particular

Eduard Alcoy. Foto: Òscar Ubach

Eduard Alcoy. Art i Encanteri

Les quasi quatre dècades que Eduard Alcoy i Lázaro (1930-1987) va dedicar a la creació, vinculades a una visió pròpia de l'art i la cultura del seu temps, ens conviden a revisar-la trenta anys després de la seva desaparició i passats ja divuit de l'antològica mataronina del 1999. L'exposició ens permet gaudir d'un conjunt notori d'obres realitzades entre el 1950 i el 1987. Passem dels moments afins a *Dau al Set* i de les tardanes collites surreals a l'informalisme i a l'Altrisme figuratiu que construeix a partir dels anys seixanta. La mostra tanca el cercle i proposa unir l'inici i el final d'un itinerari artístic que s'inicia a Barcelona i s'embrancha a Mataró (del 1966 al 1987) per trobar a Itàlia, en particular a la ciutat de Torí, una estació paral·lela que flueix a partir del 1970.

Optem per resseguir un ordre que és formal i significatiu i que es relaciona amb un seguit de temàtiques concretes sobre l'eix de dues variables: art i encanteri. Aquests termes ens faciliten l'anàlisi de l'obra alcoiana sobretot quan modela la realitat per desvetllar-hi sentits que involucren l'autor i el seu context. En primer lloc, cal veure com i on descobrim l'Alcoy que cerca l'encanteri de l'art, que atresora vincles i herències que l'acosten a la cultura artística del segle XX i el món que l'envolta, sense renunciar mai ni a la seva imaginació ni a la creativitat immensa de temps molt anteriors. Les obres del pintor insisteixen en una sèrie d'arguments que imbriquen les seves creacions i ens fan passar de les unes a les altres, encara que puguin pertànyer a etapes diferents. Les fractures del model propi hi són sense esdevenir fronteres insalvables a l'hora de parlar d'art i d'encanteri. L'exposició ens acostava als nexes entre els diferents moments i a opcions visuals abundants, atresorades en registres variats i tècniques diverses.

El discurs que plantegem no és cronològic encara que es pugui servir en part aquest ordre com a referent sempre important. La idea de l'exposició gravita sobre el nexa d'Alcoy amb l'art i, ensems, amb les visions que ens conviden a penetrar en un escenari fantàstic on res sembla impossible i on hauríem de poder quedar bocabadats, trasbalsats o emocionats, i sempre millor si ho fem després de pensar una mica. Cal descobrir un espai creatiu on percebre els greus i els aguts però sense anul·lar els matisos.

Joiés de plata, anys 70
Col·lecció Contreras i Camps

Estudi d'Eduard Alcay (1987). Foto: Juanjo Fernández

Joia de plata, 1972
Collecció particular

Torre de caps, v. 1970 – 1972
Bronze. Collecció particular

Arguments fora de focus

No tots els aspectes de la creativitat d'Alcoy poden ser abordats a fons i a la vegada. Entre els que l'exposició elideix en destacaré alguns començant pel que s'hauria de fer anàlisi de la seva formació i dels seus inicis. Tampoc es planteja la recerca específica sobre els treballs publicitaris del pintor i la seva vessant de grafista, que el va portar de l'agència barcelonina Zen a la impremta i llibreria Tria de Mataró. Aquest recorregut professional va abastar un període d'uns quinze anys de la vida d'Alcoy i es tanca a finals dels anys seixanta, quan el pintor avalua la nova conjuntura i decideix centrar-se totalment en el seu art. L'objectiu prioritari no és ara l'etapa no-figurativa, si bé algunes obres presents a les sales de Ca l'Arenas permeten dimensionar-ne l'atractiu (àmbit 3). No oblidem tampoc la via que obre la presència d'Alcoy a Itàlia, un aspecte destacat de la seva biografia que generà obres de primer ordre que, si bé no s'han pogut reveure a Catalunya, tenen el seu paral·lel en les exposades a partir de l'àmbit 5.

Victòria desconeguda, 1971

Acrílic sobre tela. Col·lecció particular

[Ocell blau], v. 1970 – 1971
Acrílic sobre tela. Col·lecció particular

L'exposició i els seus àmbits

L'obra d'Eduard Alcoy i Lázaro (1930-1987) es presenta ara, distribuïda en els espais de Ca l'Arenas, a partir del recull d'un conjunt important de peces que el pintor va crear del 1950 al 1987. La selecció integra una part significativa dels treballs de l'artista i vol recuperar les seves visions singulars de l'art i la realitat del seu temps.

Els cinc àmbits de l'exposició reflecteixen la creativitat del pintor a partir de les coordenades més solemnes de l'art i de l'il·lusionisme que el van caracteritzar. Els dos primers àmbits, reunits en un primer espai, ens conviden a penetrar en el context màgic dels primers anys cinquanta, en temps del grup Inter-nos. Superada l'etapa de formació, i des de l'afinitat amb Dau al Set, el món poètic precedent i les tardanes collites surreals (àmbit 1), es planteja la connexió d'aquest moment inicial amb les últimes pintures, realitzades la primavera-estiu del 1987 (àmbit 2).

Eduard Alcoy als anys 50. Foto: Pedro Aguiló

Arlequins, 1955. Cera sobre paper. Col·lecció particular

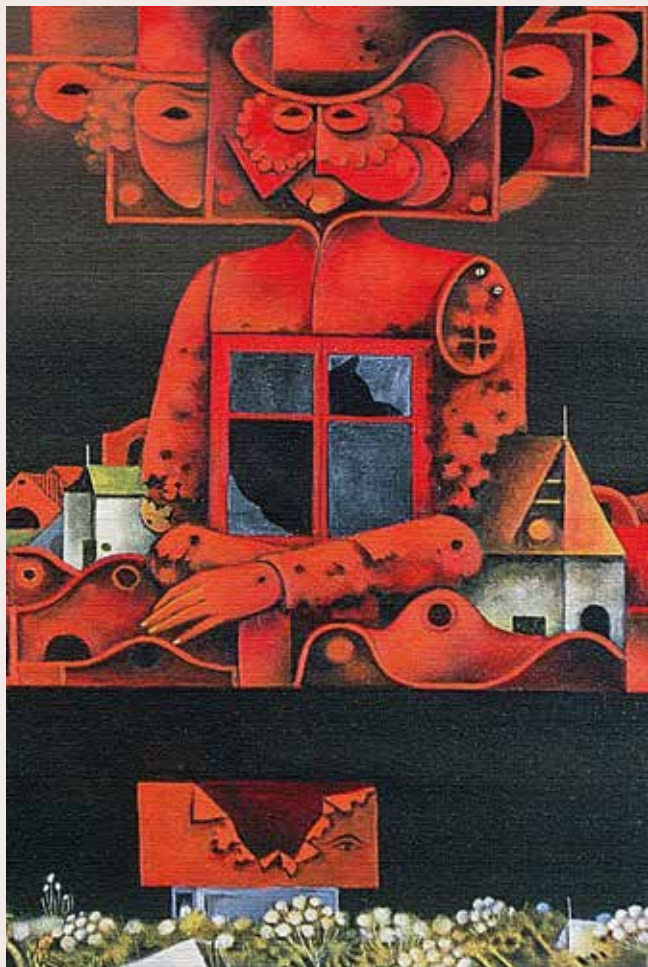
Acròbates dansaires, 1987. Oli sobre tela. Col·lecció particular

Entre aquests dos extrems hem de situar les obres dels àmbits successius. L'àmbit 3 correspon a l'època del grup Sílex, a l'abstracció geomètrica i a l'informalisme (1955-1962). L'àmbit 4 es consagra a la recuperació de la figuració afermada dins dels anys seixanta i lliga amb l'àmbit 5, on es planteja una continuïtat relativa i les vessants temàtiques de l'altrisme figuratiu d'Alcoy del 1968 al 1986. Els seus subàmbits ens parlen de constants com la metafísica, l'Apocalipsi, el presagi, el Caos, Bosch, la bogeria, el paisatge o l'eclosió formal i significant del color. El cercle es clou al voltant d'una creativitat suggestiva que pot unir inici i final, forma i fons, a partir d'un itinerari artístic que, insistim, s'inicia a Barcelona i s'embrancha a Mataró (1966-1987) per trobar a Itàlia, una estació paral·lela que flueix des del 1970.

Ja amb una perspectiva folgada, l'exposició incorpora aspectes centrals de l'obra d'Alcoy i altres de més ignorats o amagats, amb el desig de fer-los interactuar i contribuir a fer possible un millor coneixement de la seva aportació global.

Detall Composició horitzontal o Yellow Dog Blues, 1955. Oli sobre tela. Col·lecció particular

Després del foc, v. 1977. Acrílic sobre tela. Colecció Gaudifond Arte. www.gaudifondarte.com

CA L'ARENAS CENTRE D'ART
MUSEU DE MATARÓ

EDUARD ALCOY

ART I ENCANTERI
(1950-1987)

Comissariat: Rosa Alcoy

HORARI

Divendres de 17 a 20 h

Dissabtes d'11 a 14 i de 17 a 20 h

Diumenges d'11 a 14 h

Tancat els dies 25 i 26 de desembre, 1 i 6 de gener i Divendres Sant

Visites guiades el segon dissabte de mes a les 18 h

Activitats familiars el segon diumenge de mes a les 12 h

Visites concertades per a grups i escolars (937 412 930)

educacultura@ajmataro.cat

Ca l'Arenas Centre d'Art. Museu de Mataró
c. d'Argentona, 64 08302 Mataró
Tel. 937 412 930

 @CulturaMataro

 Cultura Mataro

 @culturamataro

@MuseuMataró

Museu de Mataró

www.culturamataro.cat